

Adviescommissie afgesloten strafzaken

Postbus 20303 2500 EH Den Haag

Bezoekadres:
Lange Voorhout 7
2514 EA Den Haag

[Verzoekster] (ACAS 023)

Beknopt relaas van de feiten

Op zaterdag 27 april 2008, rond 02.55 uur, krijgt de politie melding van een brand in de achtertuin van de woning van de familie [A]. Die woning is een hoekhuis in de [a-straat 1] te Oudenbosch. De brandweer heeft de brand snel onder controle. De politie treft in de achtertuin de resten van een afgebrande partytent aan. Die tent stond op ongeveer 2 meter van de woning [a-straat 1]. De woning zelf raakt beschadigd door de brand. Ten tijde van de brand liggen vier leden van het gezin [A] in de woning te slapen.

Het politieonderzoek leidt aanvankelijk niet tot het achterhalen van de dader(s). Op 12 juni 2008 ontvangt de politie een e-mail van [betrokkene 1], die als teamleider werkt op een middelbare school in Oudenbosch.¹ Hij meldt dat twee leerlingen, [betrokkene 2] (geboren op [geboortedatum] 1993) en [betrokkene 3] (geboren op [geboortedatum] 1994) die dag hebben verteld dat de moeder van [betrokkene 3] - dat is verzoekster - een partytent in brand had gestoken in aanwezigheid van de twee meisjes. Verzoekster en haar dochter wonen ook in de [a-straat] te Oudenbosch. Op 20 juni 2008 verhoort de politie [betrokkene 2], [betrokkene 3] en haar moeder worden als verdachten verhoord over de brand. Beiden ontkennen daarmee te maken te hebben.

Rechtsgang

De Rechtbank Breda heeft verzoekster op 1 december 2010 veroordeeld ter zake medeplegen van opzettelijk brand stichten, terwijl daarvan gemeen gevaar voor goederen en levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamelijk letsel voor een ander te duchten was. De Rechtbank heeft haar een gevangenisstraf opgelegd van 16 maanden, waarvan 8 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar en voorts veroordeeld tot betaling van schadevergoedingen. Het Hof 's-Hertogenbosch heeft verzoekster op 19 juli 2012 ter zake van hetzelfde feit veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden, waarvan 10 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar en tot betaling van schadevergoedingen. Verzoekster is op 11 maart 2014 niet-ontvankelijk verklaard in het door haar ingediende cassatieberoep. De uitspraken van Rechtbank, Hof en Hoge Raad zijn niet gepubliceerd. Op 12 december 2014 is een door verzoekster ingediend gratieverzoek afgewezen.

Uit het strafdossier van verzoekster blijkt dat haar dochter [betrokkene 3] ook is vervolgd voor deze brandstichting. De toenmalige raadsman van verzoekster heeft enkele processen-verbaal van zittingen van [betrokkene 3] bij het Hof Den Bosch toegestuurd aan de rechter-commissaris die de zaak van verzoekster onder zich had. De officier van justitie heeft op een later tijdstip het arrest van het Hof en de uitgewerkte bewijsmiddelen overgelegd. Deze stukken bevinden zich in het procesdossier van verzoekster. In die stukken is te lezen dat het Hof in de strafzaak van [betrokkene 3] enkele getuigen heeft verhoord, te weten [betrokkene 4] (een kennis van verzoekster), [betrokkene 5], de moeder van [betrokkene 2], [betrokkene 1] en [betrokkene 6] (een vriendin van [betrokkene 3]). [betrokkene 3] is op 29 december 2009 door het Hof Den Bosch ter zake het medeplegen van opzettelijk brand stichten, terwijl daarvan gemeen gevaar voor goederen en levensgevaar voor een ander te duchten was, veroordeeld tot een voorwaardelijke werkstraf van 40

¹ P. 44 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

uur, subsidiair 20 dagen hechtenis, met een proeftijd van twee jaar en met bijzondere voorwaarden. Het cassatieberoep dat door [betrokkene 3] was ingediend, is verworpen.²

Het verzoek van de veroordeelde en haar advocaat

Op 16 maart 2015 heeft mr. A.L. Rinsma, advocaat te Maastricht, namens verzoekster bij de procureur-generaal bij de Hoge Raad een verzoek ingediend ex artikel 461 Sv tot het doen verrichten van voorbereidend onderzoek. In het verzoekschrift staat dat verzoekster in mei 2014 in een supermarkt in Oudenbosch is aangesproken door [betrokkene 7]. [betrokkene 7] vertelde dat [betrokkene 8], de man van zijn zus, hem had verteld dat hij - [betrokkene 8] - de brand had gesticht, en er anderen voor had laten opdraaien. Verzoekster vraagt om het verhoor van [betrokkene 7] en [betrokkene 8].

Het verzoek van de procureur-generaal

Op de voet van artikel 462 Sv heeft de procureur-generaal bij brief van 22 april 2015 aan de Adviescommissie afgesloten strafzaken advies gevraagd over de wenselijkheid van een nader onderzoek als bedoeld in artikel 461, eerste lid, Sv. Daarbij ware aandacht te besteden aan de vraag naar het nut en de noodzaak van het onderzoek dat in het verzoekschrift is voorgesteld, als ook aan de vraag of er naar het oordeel van de Adviescommissie ook andere aanknopingspunten zijn voor nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor herziening van de veroordeling.

Het wettelijk kader voor de behandeling van het verzoek

Op grond van artikel 462, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering is de Adviescommissie afgesloten strafzaken (hierna: Commissie) belast met de advisering over de wenselijkheid van een nader onderzoek als bedoeld in artikel 461, eerste lid, Sv. Dat wil zeggen: een nader onderzoek naar de aanwezigheid van een grond voor herziening als bedoeld in artikel 457, eerste lid, onder c, Sv. Volgens laatstgenoemde bepaling kan de Hoge Raad een veroordeling herzien indien er sprake is van een gegeven dat bij het onderzoek op de terechtzitting aan de rechter niet bekend was en dat op zichzelf of in verband met de vroeger geleverde bewijzen met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt, zodanig dat het ernstige vermoeden ontstaat dat indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid, hetzij tot een vrijspraak van de gewezen verdachte, hetzij tot een ontslag van alle rechtsvervolging, hetzij tot de niet-ontvankelijkverklaring van het Openbaar Ministerie, hetzij tot de toepassing van een minder zware strafbepaling.

De Commissie brengt haar advies uit aan de procureur-generaal bij de Hoge Raad (art. 462, lid 1, Sv) of aan de Hoge Raad zelf (art. 469, lid 1, Sv).

In de Nota van Toelichting bij het Besluit Adviescommissie afgesloten strafzaken wordt opgemerkt dat onder de vraag naar de wenselijkheid van een nader onderzoek, kan worden begrepen de vraag naar de vraagstelling en inrichting van dat onderzoek (§ 2.1). Ook kan de Commissie adviseren om in het kader van een nader onderzoek de door haar wenselijk geoordeelde onderzoekshandelingen te doen uitvoeren (Nota van Toelichting bij artikel 8 van het Besluit adviescommissie afgesloten strafzaken).

De activiteiten van de Commissie

De Commissie heeft het procesdossier op 6 juli 2015 ontvangen. Commissielid De Doelder heeft zich verschoond en is vervangen door plaatsvervangend lid Cleiren. Vanuit de Commissie werden de leden Visser en Posthumus met de voorbereiding van het advies belast. Daartoe hebben zij onafhankelijk van elkaar het dossier bestudeerd. Zij hebben op 13 augustus 2015 hun bevindingen besproken. Het conceptadvies is besproken en goedgekeurd in de vergadering van de Commissie van 28 augustus 2015.

² Dat blijkt uit mededelingen van de officier van justitie en de raadsman van verzoekster, gedaan ter terechtzitting van de Rechtbank Breda in de zaak van verzoekster, pv ter terechtzitting 6 juli 2012, p. 3.

Nadere beschouwing over de ontvankelijkheid van het verzoek

Volgens artikel 461, lid 1 Sv kan een gewezen verdachte die is veroordeeld voor een feit waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twaalf jaren of meer is gesteld en waardoor de rechtsorde ernstig is geschokt, ter voorbereiding van een herzieningsverzoek door zijn advocaat aan de procureur-generaal doen verzoeken een nader onderzoek in te stellen naar de aanwezigheid van een grond voor herziening als bedoeld in artikel 457, lid 1, onder c Sv. Onder meer indien het verzoek niet voldoet aan de in artikel 461, lid 1 Sv geformuleerde voorwaarden, verklaart de procureur-generaal het verzoek niet ontvankelijk (artikel 461, lid 3 Sv).

In artikel 461, lid 1 Sv is sprake van cumulatieve voorwaarden: het verzoek moet betrekking hebben op een veroordeling voor een feit waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van twaalf jaren of meer is gesteld en door dat feit moet de rechtsorde ernstig zijn geschokt. Dat brengt mee dat de enkele omstandigheid dat de veroordeling betrekking heeft op een feit waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van twaalf jaren of meer is gesteld, niet voldoende is om ook te kunnen spreken van een *ernstig* geschokte rechtsorde. In artikel 461, lid 1 Sv is immers, zoals opgemerkt, sprake van cumulatieve voorwaarden. De Commissie betwijfelt of in het onderhavige geval is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 461, lid 1 Sv.

In het verzoekschrift is over de ontvankelijkheid van het verzoek opgemerkt dat de verdenking tegen verzoekster betrekking had op een feit waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren is gesteld en dat de rechtsorde ernstig is geschokt door dit feit, waarbij is gewezen op de overwegingen van het Hof in het kader van de strafoplegging. Voor het feit waarvoor verzoekster is veroordeeld kan een maximale gevangenisstraf van vijftien jaren worden opgelegd. Die enkele omstandigheid brengt evenwel niet zonder meer mee dat sprake is van een ernstig geschokte rechtsorde, ook niet wanneer daarbij de overwegingen van het Hof in zijn arrest van 19 juli 2012 in het kader van de strafoplegging worden betrokken.

Het vorenstaande brengt mee dat in bepaalde gevallen van de advocaat van de gewezen verdachte kan worden verlangd dat hij bij de indiening van een verzoek als bedoeld in artikel 461 Sv, met argumenten omkleed onderbouwt waarom aan de tweede voorwaarde van artikel 461, lid 1 Sv is voldaan. Indien een (nadere) onderbouwing ontbreekt of indien de gegeven argumenten niet voldoende zijn om het standpunt te kunnen schragen dat de rechtsorde ernstig is geschokt, zal de Commissie in toekomstige gevallen de procureur-generaal adviseren het verzoek niet ontvankelijk te verklaren.

De bevindingen van de Commissie

De vraag die voorligt, is of de mededeling van [betrokkene 7] aan verzoekster over de rol van [betrokkene 8] bij de brandstichting van dien aard is dat onderzoek ernaar aannemelijk zou kunnen maken dat zij de allure van een novum heeft of potentieel tot een novum kan leiden.

Op welke bewijsmiddelen berust de veroordeling van verzoekster?

Verzoekster heeft bij de politie, de Rechtbank en het Hof ontkend dat zij en haar dochter [betrokkene 3] betrokken waren bij de brand. Verhalen die de ronde deden over haar/hun betrokkenheid waren volgens haar onjuist. Niettemin is verzoekster veroordeeld voor opzettelijke brandstichting. Het Hof heeft de veroordeling doen steunen op de volgende bewijsmiddelen:

- de aangifte die door [A] is gedaan;
- de bevindingen van de politie over de aangetroffen situatie in de tuin van [a-straat 1] in Oudenbosch;
- een brief van de brandweercommandant;
- de verklaring van [betrokkene 2] bij de politie. Deze verklaring houdt, zakelijk weergegeven het volgende in. In het weekend van de brand logeerde [betrokkene 2] bij [betrokkene 3]. Rond 02.30 uur werd zij door [betrokkene 3] wakker gemaakt. Daarna is zij met verzoekster

en [betrokkene 3] naar de woning [a-straat 1] gegaan. Verzoekster en [betrokkene 3] klommen op de tuinschutting. [betrokkene 3] hing met een aansteker over de schutting. Verzoekster pakte een stuk hout en stak dat aan met de aansteker. Verzoekster gaf dat brandende stuk hout aan [betrokkene 3] terwijl die over de schutting van de tuin van [a-straat 1] hing;

- de verklaring van de eerdergenoemde [betrokkene 1], inhoudende dat hij [betrokkene 3] heeft horen zeggen dat zij en haar moeder betrokken waren bij de brandstichting van de partytent, dat [betrokkene 3] het verhaal van [betrokkene 2] bevestigde en daaraan toevoegde dat zij een stuk brandend hout had gebruikt bij de brandstichting;
- de verklaringen van [betrokkene 9], destijds een vriendin van verzoekster, bij de politie en ter terechtzitting van het Hof. Haar verklaringen houden, zakelijk weergegeven, het volgende in. Verzoekster heeft daags na de brandstichting aan [betrokkene 9] verteld dat zij 's nachts naar de hoekwoning van de familie [A] was gelopen, samen met [betrokkene 3] en [betrokkene 2], die bij haar logeerde. Ze wilden de partytent in brand steken. Verzoekster en [betrokkene 3] hadden over de schutting gekeken en gezien dat er niemand thuis was. Ze hadden een houtje gepakt en iets om aan steken, hebben dat in de tuin gegooid waarna brand is ontstaan.

Andere relevante gegevens uit het dossier

Voor een betere beoordeling van het verzoek maakt de Commissie melding van enkele andere gegevens die uit het dossier blijken.

Een van de bewijsmiddelen die het Hof gebruikt heeft, is de verklaring van [betrokkene 1] bij de politie. De Commissie verwijst naar een schriftelijk stuk dat is opgesteld door [betrokkene 1] en dat is gevoegd achter het proces-verbaal van zijn politieverhoor.³ Hij schrijft dat [betrokkene 2] met een probleem naar haar mentor was gegaan en verteld had dat ze betrokken was bij het in brand steken van een partytent. In het schriftelijk stuk van [betrokkene 1] staat: "Dit zou gebeurd zijn tijdens een logeerpartijtje bij [[betrokkene 3]]. Aan de mentor vertelt zij het verhaal dat ze om 2.00/3.00 uur door [[betrokkene 3]] en haar moeder uit bed is gehaald. Hierna zijn ze naar een partytent in de buurt gegaan. Moeder had een flesje bij zich. [[betrokkene 2]] is op een afstandje blijven staan. Na enige tijd stond de partytent in brand. Hierna zijn ze naar huis gegaan. ... Mentor neemt [[betrokkene 2]] mee naar counselor. Terwijl daar het verhaal nogmaals verteld wordt wil [[betrokkene 3]] zich bij teamleider ziek melden. Beide kantoren liggen naast elkaar. Teamleider bemerkt de spanning en plaatst de personen bij elkaar. Aanwezig zijn dan: [[betrokkene 2]] en [[betrokkene 3]] met mentor, counselor en teamleider. Hier wordt het verhaal ook door [[betrokkene 3]] verteld. Zij geeft ook nog aan dat ze een stuk brandend hout heeft gebruikt. Teamleider nodigt de ouders uit om direct naar school te komen. ... Moeder [[betrokkene 3]] vertelt dat er niets van waar is. Zegt: Als je het vaak genoeg hoort ga je het wel vertellen. Maar ik krijg ze wel te pakken die dit allemaal vertellen."⁴

In een aanvullend proces-verbaal staat dat de politie op 3 maart 2009 heeft gesproken met een niet bij naam genoemde medewerker van de middelbare school. Deze bevestigde het verhaal van [betrokkene 1] dat [betrokkene 2] en [betrokkene 3] een gelijklopend verhaal hadden verteld en elkaar niet hadden tegengesproken over de omstandigheden waaronder de brandstichting had plaatsgevonden. De medewerker van de school zei ook nog dat de meisjes stopten met praten over de brandstichting op het moment dat verzoekster de kamer binnenkwam.⁵

[betrokkene 3] heeft in een verhoor door de politie⁶ en ter terechtzitting van het Hof in haar eigen strafzaak⁷ erkend dat zij tegenover [betrokkene 1] had gezegd dat zij betrokken was bij de

³ P. 54 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

⁴ De Commissie heeft in dit citaat enkele taalfouten verbeterd weergegeven.

⁵ Proces-verbaal van bevindingen d.d. 4 maart 2009, gevoegd bij aanvullende stukken.

⁶ Verhoor van 18 februari 2009, gevoegd bij aanvullende stukken.

brandstichting. Zij had dat toegegeven omdat ze bedreigd werd door medeleerlingen/vrienden van [betrokkene 2], die haar iets zouden aandoen als ze niet zou bekennen. In dat verhoor zegt ze ook dat ze toen niet heeft gezegd dat de brand met een stuk hout was gesticht, zoals [betrokkene 1] had verklaard. De Commissie merkt op dat het voor haar onduidelijk is waarom [betrokkene 3] te vrezen had voor represailles als zij de brandstichting niet zou toegeven. Verder blijft vaag wie die vrienden waren.

In de tweede plaats verwijst de Commissie naar een verklaring van [betrokkene 10] die in het dossier zit. Hij heeft verklaard dat hij van [betrokkene 9], de tante van een vriend van hem, een en ander heeft gehoord over de brandstichting. [betrokkene 10] heeft verklaard: "Ik hoorde van [betrokkene 9] dat [verzoekster], [betrokkene 3] en een getint meisje bij de brandstichting betrokken waren. Ik vroeg aan [betrokkene 9] of ze daar iets over wilde vertellen. Voordat ik het wist, vertelde [betrokkene 9] het hele verhaal. ... [betrokkene 9] vertelde dat ze precies wist hoe het zat en dat ze dit verhaal van [verzoekster] had gehoord."⁸ [betrokkene 9] heeft de verklaring van [betrokkene 10] nadien bevestigd bij de politie en ter zitting van het Hof.

De Commissie verwijst in de derde plaats naar de verklaring die [betrokkene 6], een vriendin van de dochter van verzoekster, op 17 december 2009 heeft afgelegd ter terechtzitting van het Hof in de strafzaak tegen de dochter van verzoekster. Blijkens het van die zitting opgemaakte proces-verbaal heeft [betrokkene 6] verklaard dat verzoekster haar verteld had dat ze de partytent in brand had gestoken en dat [betrokkene 3] erbij geweest was. Verzoekster had verteld hoe ze de brand hadden aangestoken: ze hadden het geprobeerd met een stokje en hebben het stokje met benzine aangestoken en het stokje op de partytent gegooid.

Fysieke gesteldheid van verzoekster ten tijde van het feit

Verzoekster heeft, om haar onschuld aan de brandstichting te onderbouwen, in de strafzaak gesteld dat zij fysiek niet in staat is over of op een schutting te klimmen.⁹ In het pleidooi van de raadsman is daar verder geen aandacht aan besteed. Rechtbank en Hof hebben er geen overweging aan gewijd. In het verzoekschrift waarover de Commissie nu adviseert, wordt er niet op ingegaan. De Commissie merkt echter voor de volledigheid op dat uit het dossier, in het bijzonder uit de verklaring van [betrokkene 2], niet afgeleid kan worden dat verzoekster 'over' de schutting is geklommen in de zin dat zij aan de andere kant van de schutting terecht is gekomen, en evenmin dat zij bovenop de schutting is geklommen. Op foto's die gemaakt zijn van de schutting is te zien dat deze bestaat uit horizontale planken die aan weerszijden van palen zitten.¹⁰ Het is mogelijk een opstapje te maken op de laagste of een van de lagere planken van de schutting, waardoor men over de schutting kan kijken. Uit de foto's blijkt dat de schutting niet erg hoog is; aangever zegt dat de schutting ongeveer 1 m 80 hoog is.¹¹

Twee overige punten

De Commissie wil voor de volledigheid nog twee punten aanstippen. Het eerste punt betreft de vraag of [betrokkene 2] in het weekend van de brand heeft gelogeed bij [betrokkene 3] (wat [betrokkene 2] zegt) of in een ander weekend (zoals verzoekster beweert). In de strafzaak is dit punt onderzocht. Een aantal personen zegt er iets over, maar het is niet gelukt met onweerlegbare gegevens het gelijk of het ongelijk van de een of de ander vast te stellen. Het Hof heeft gemotiveerd gekozen voor de verklaring van [betrokkene 2]. In het onderhavige verzoekschrift wordt die keus niet betwist. De Commissie heeft geen reden die keus ter discussie te stellen.

⁷ Proces-verbaal ter terechtzitting Hof in de zaak van [betrokkene 3] d.d. 12 november 2009.

⁸ P. 57 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

⁹ Proces-verbaal ter terechtzitting Rechtbank d.d. 17 november 2009, p. 3; proces-verbaal ter terechtzitting Hof d.d. 6 juli 2012, p. 2.

¹⁰ P. 29 en 39 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

¹¹ P. 23 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

Het tweede punt gaat over een sms-bericht dat [betrokkene 3] op 12 juni 2008, rond 13.15 uur, kort na het gesprek met [betrokkene 1], aan [betrokkene 2] heeft gestuurd. Het bericht bevat de volgende tekst: “Blijf volhouden wij hebben het niet gedaan.”¹² De inhoud van het bericht kan op verschillende manieren worden uitgelegd. De Commissie ziet in het sms-bericht geen aanleiding voor nader onderzoek.

Het verzoek [betrokkene 7] en [betrokkene 8] te horen en de beoordeling daarvan

In het verzoekschrift wordt gevraagd [betrokkene 7] en [betrokkene 8] te horen. [betrokkene 8] zou aan [betrokkene 7] hebben gezegd dat hij de brand had gesticht. [betrokkene 8] komt voor in het dossier. De politie heeft hem op dinsdag 29 april 2008, dus kort na de brand, als getuige gehoord. Zijn voornaam wordt overigens gespeld als '[voornaam]'.¹³ [betrokkene 8] woonde toen in Oudenbosch, in een straat vlakbij de [a-straat]. Waarom de politie hem heeft benaderd voor een getuigenverklaring wordt niet duidelijk uit het dossier. Rondom het tijdstip van de brand is hij thuis en krijgt hij een paar keer aanloop van hem bekende jongens. Hij heeft gezien dat er brand was bij [a-straat 1].¹⁴ Op onderdelen wordt de verklaring van [betrokkene 8] bevestigd door verklaringen van anderen.¹⁵

Ook verzoekster noemt in het opsporingsonderzoek de naam van [betrokkene 8]. Zij heeft in haar verklaring bij de politie op 22 juli 2008 gemeld dat zij verhalen had gehoord dat [betrokkene 3] de brand had gesticht. Daarna zegt zij: “Ik verwijs u naar de aangifte gedaan tegen [betrokkene 8]. Deze achtervolgt mij in opdracht van de familie [A]. Mijn man heeft [betrokkene 8] een klap gegeven omdat [betrokkene 8] mij uit de auto wilde trekken. Dit is vastgelegd in BPS-nummer: 08-[001]. ... U vraagt mij waarom het niet goed gaat tussen de familie [A] en onze familie. ... Kort samengevat was er een Countryclub (line-danceclub). [mevrouw A] gaf les en ik was lid van deze club. Nadat de club werd opgeheven door gebrek aan leden heb ik als penningmeester het clubgeld (zo'n 400,- euro) geschonken aan het Ronald McDonaldhuis. Ik had hiervoor de toestemming van de leden. De familie [A] zal dit wel gezegd hebben tegen [betrokkene 8] die mij vervolgens klem heeft gereden. [mevrouw A] was het niet eens met de besteding van het clubgeld en de familie [A] is op de hoogte van de actie van [betrokkene 8].”¹⁶

De ruzie tussen verzoekster en de familie [A] wordt ook door anderen aangestipt. [A] spreekt bij het doen van aangifte op 28 april 2008 al zijn vermoeden uit dat verzoekster de brand veroorzaakt kan hebben en koppelt dat vermoeden aan het vertrek van verzoekster bij de countryclub.¹⁷ De eerdergenoemde [betrokkene 9] heeft verklaard dat verzoekster onenigheid heeft gehad met de familie [A] naar aanleiding van het opheffen van de dansclub.¹⁸ Buurtbewoner [betrokkene 12] (destijds woonachtig op [a-straat 2]) heeft op 1 mei 2008, dus een paar dagen na de brand, verklaard dat verzoekster ruzie had met de bewoners van [a-straat 1].

De Commissie stelt vast dat uit de stukken blijkt dat een aantal personen, onafhankelijk van elkaar, heeft verklaard over de strafbare rol van verzoekster bij de brandstichting. [betrokkene 2] heeft verklaard dat zij zelf heeft gezien dat verzoekster erbij was toen de brand gesticht werd. Uit de verklaring van [betrokkene 1] en een niet bij naam genoemde andere medewerker van de school blijkt dat [betrokkene 3] op school heeft gezegd dat zij en haar moeder de hand hebben gehad in de

¹² P. 62 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

¹³ In de verklaring van de dochter van aangever op p. 91 van het proces-verbaal van het politieonderzoek, komt ook een [voornaam] voor. Dat is [betrokkene 13], wiens verklaring is te vinden op p. 93 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

¹⁴ P. 82 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

¹⁵ [betrokkene 14], p. 77 van het proces-verbaal van het politieonderzoek; [betrokkene 15], p. 80 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

¹⁶ P. 65 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

¹⁷ P. 26 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

¹⁸ P. 57 van het proces-verbaal van het politieonderzoek.

brandstichting. [betrokkene 3] heeft erkend dat zij dat verteld heeft aan [betrokkene 1]. [betrokkene 9] en [betrokkene 6] - personen die verzoekster niet ongunstig gezind waren - hebben verklaard dat zij van verzoekster zelf gehoord hebben dat zij de brand gesticht had. De verklaringen die belastend zijn voor verzoekster komen op relevante punten overeen. Het Hof heeft, mede in reactie op een verweer van de raadsman van verzoekster, in het arrest uiteengezet waarom het waarde hechtte aan de verklaringen van [betrokkene 2], [betrokkene 1] en [betrokkene 9].

Het verzoekschrift verzuimt uit te leggen waarom aan deze verklaringen geen waarde gehecht zou moeten worden en waarom de bewijsconstructie van het Hof ondeugdelijk is.

In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van een zeer summiere mededeling van [betrokkene 7] die van zijn zwager gehoord zou hebben dat hij de brand had gesticht en er anderen voor had laten opdraaien. De omstandigheden waaronder [betrokkene 7] dat gehoord heeft (tijd, plaats, in aanwezigheid van anderen of niet, gemoedstoestand, de bewoordingen die [betrokkene 8] gebruikt heeft), zijn onbekend. [betrokkene 8] komt voor in het dossier en uit de stukken die de Commissie heeft kan niet worden afgeleid dat hij te maken heeft gehad met de brandstichting.

De Commissie begon deze paragraaf als volgt: “De vraag die voorligt, is of de mededeling van [betrokkene 7] aan verzoekster over de rol van [betrokkene 8] bij de brandstichting van dien aard is dat onderzoek ernaar aannemelijk zou kunnen maken dat zij de allure van een novum heeft of potentieel tot een novum kan leiden.” De Commissie beantwoordt die vraag in het licht van dat wat hiervoor is besproken, negatief.

Conclusie

De Commissie ziet, gelet op het vorenstaande, in het verzoek van de veroordeelde en haar raadsman geen reden voor onderzoek naar het bestaan van gronden voor herziening van de veroordeling.

Maastricht, 15 december 2015

H.L.G.J. Merckelbach,
Plv. voorzitter Adviescommissie afgesloten strafzaken